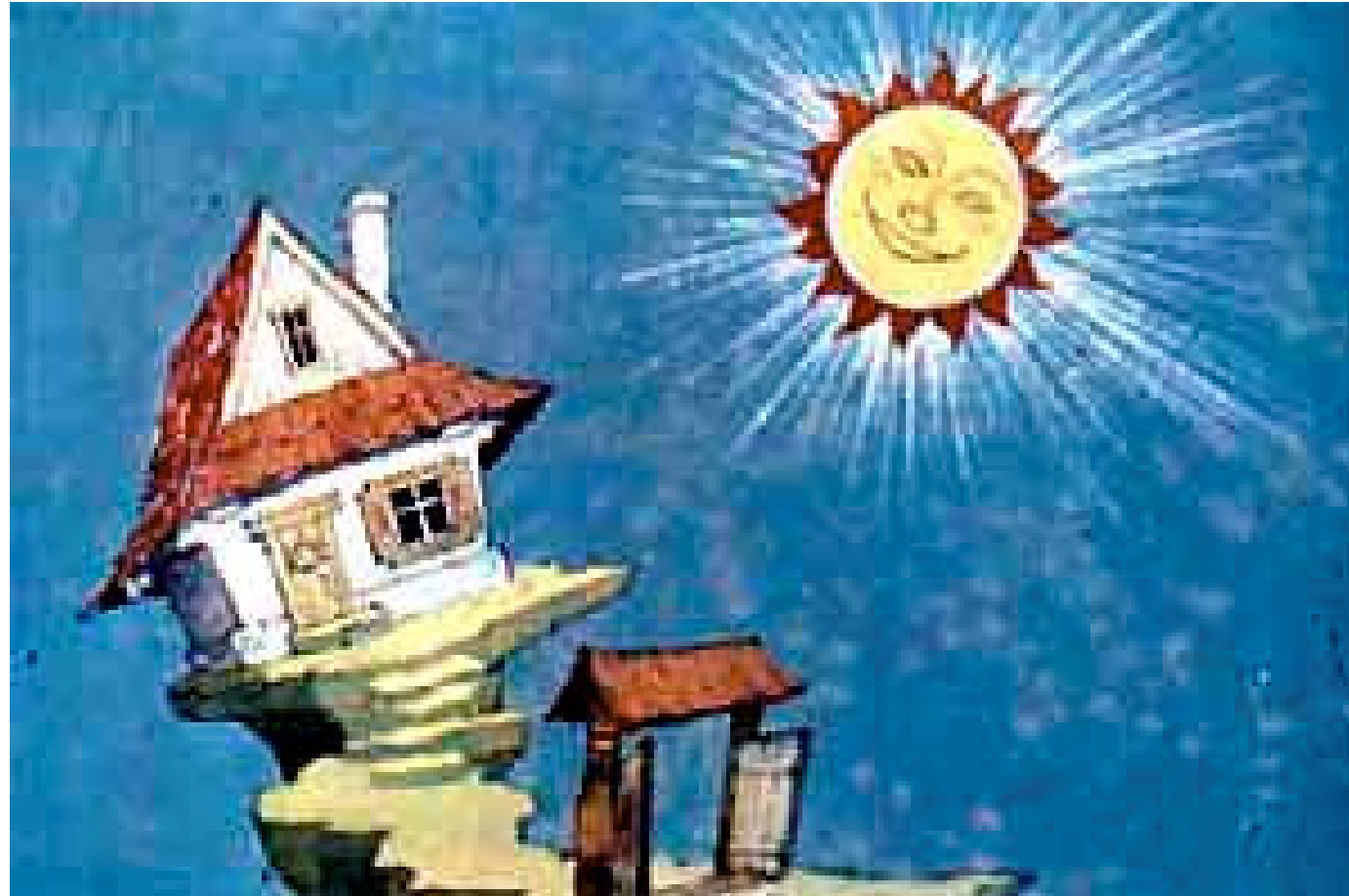

ביקור אצל השמש

סלובקיה

האפרוחים התעצבו מאוד בלי אור השמש. "לאן היא נעלמה?" אמרו "צריך מהר להחזיר אותה לשמיים."

קרה פעם שעננים כבדים כיסו את השמיים. שלושה ימים לא ניתן היה לראות שמש.

הלכו, הלכו ובגן ראו חלזון היושב על עלה של כרוב.
חלזון גדול, בעל קרניים, עם בית על גבו.
האפרוחים עצרו ושאלו "חלזון, חלזון, אולי אתה יודע
איפה גרה השמש?"
"לא, אינני יודע, אבל שם על העץ, גר עורבן. אולי
הוא יודע."

"איפה תמצאו אותה?" קרקרה אמא תרנגולת "האם
תדעו איפה היא גרה?"
"לא, לא יודעים. אבל נשאל אם נפגוש מישהו" ענו
האפרוחים.
אמא הכינה אותם לדרך. נתנה שקית ותרמיל.
בשקית גרעין, בתרמיל גרגיר חמנייה.
האפרוחים יצאו לדרך.

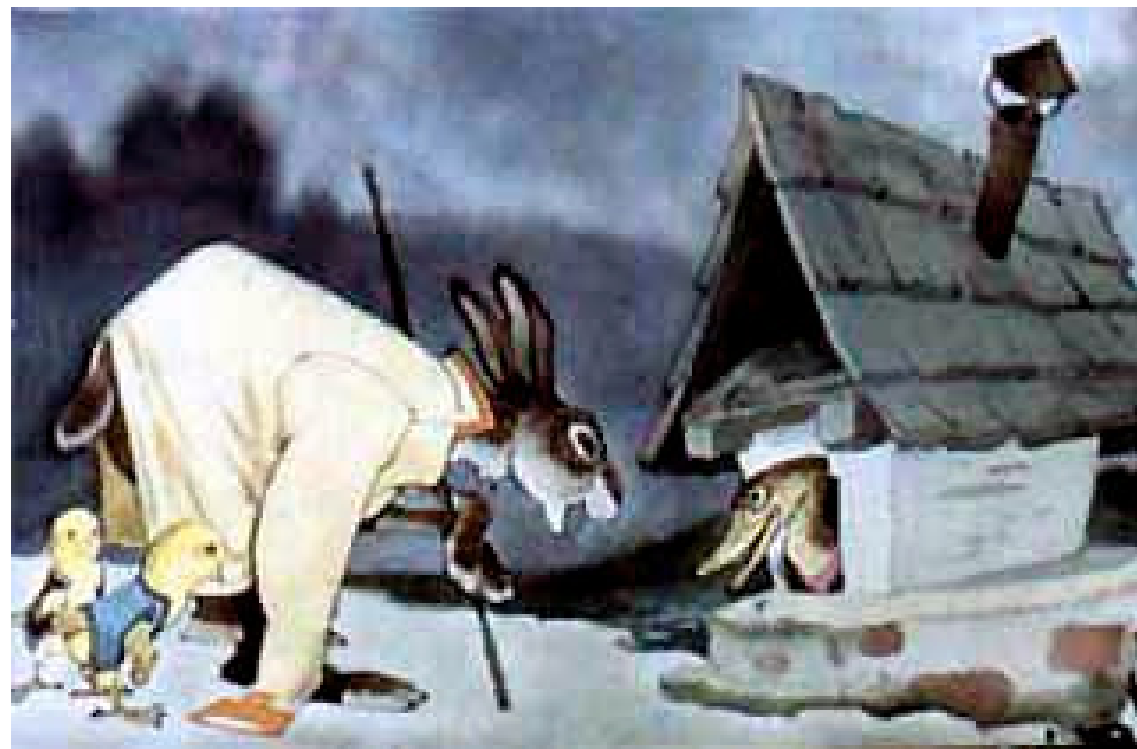
הארנב ראה שבאים אליו אורחים, תיקן כובע על ראשו, ניגב את שפמו ופתח רחב את הדלת. "ארנב, ארנב" צייצו האפרוחים וקרקר העורבן "אולי אתה יודע איפה גרה השמש?" "אני לא יודע, אבל שכנתי ברווזה, כי בוודאי תדע. היא חיה סמוך לנחל, בין האבנים."

העורבן לא חיכה להם אלא קרא מיד "אפרוחים, לאן תלכו? לאן תלכו? לאן?" ענו האפרוחים "השמש הסתתרה. שלושה ימים לא רואים אותה כבר בשמיים. אנו הולכים לחפש אותה." "אבוא אתכם! אבוא אתכם! אבוא אתכם!" "ואתה יודע איפה גרה השמש?" "לא, את זאת אינני יודע, אבל אולי הארנב יודע. הוא גר כאן בשכנות, מעבר לשביל" קרקר העורבן.

"ואנחנו בדיוק עכשיו הולכים לחפש את השמש!"
קראו לה האפרוחים, העורבן והארנב "ואולי את
יודעת איפה היא גרה?"
"אני לא יודעת, אבל מעבר לנחל, תחת האלון הגדול,
חי קיפוד. הוא יודע."

הארנב הוביל אותם לנחל. ובית הברווזה עומד סמוך
לנחל, ובנחל סירה קשורה לידו.
"הי, שכנה! את בבית?" קרא הארנב.
"בבית, בבית" ענתה הברווזה "לא יכולה להתייבש,
כבר שלושה ימים אין שמש."

הקיפוד חשב וענה "איך לא אדע! בוודאי שאני יודע איפה השמש גרה. שם, אחרי האלון, הר גבוה. על ההר ענן גדול. מעל הענן ירח כסוף, ומשם אפשר כבר להגיע לשמש!"
הוא לקח מקל, חבש כובע והלך לפני כולם, כדי להראות את הדרך.
הם הגיעו לפסגת ההר הגבוה. ושם ענן שכב על ההר, שכב ולא זז.

כולם עברו את הנחל בסירה של הברווזה והלכו לחפש את הקיפוד. והקיפוד ישב תחת העלון ונמנם. "קיפוד, קיפוד" קראו במקלה האפרוחים, העורבן, הארנב והברווזה "האם אתה יודע איפה גרה השמש? כבר שלושה ימים היא לא בשמיים, אולי היא חלתה?"

כשראה אותם הירח, הוא מיד הדליק את קרנו
הכסוף.
"ירח, ירח" קראו האפרוחים, העורבן, הארנב,
הברוזה והקיפוד "הראה לנו איפה גרה השמש! כבר
שלושה ימים לא הופיעה בשמיים. עצוב לנו בלעדיה."

האפרוחים, העורבן, הארנב, הברוזה והקיפוד עלו
על הענן, התיישבו שם חזק והענן עף אתם ישר אל
הירח לביקור.

ואז העורבן קרקר, האפרוחים צייצו, הברווזה קווקוה,
הארנב מחא אוזניו זו בזו והקיפוד דפק במקל שלו:
"שמש, שמש יקרה, תציצי החוצה, תאירי!"
"מי צועק תחת החלון שלי?" שאלה השמש "מי
מפריע לי לישון?"
"זה אנחנו, האפרוחים והעורבן והארנב והברווזה
והקיפוד. באנו להעיר אותך. כבר בוקר."

הוביל אותם הירח ישר לשער ביתה של השמש. אבל
בבית חושך, אין כל אור. כנראה השמש נרדמה ולא
רוצה להתעורר.

כשהארנב שמע זאת, חטף דלי והתחיל להביא מים. שמעה גם הברווזה, התחילה לשטוף את השמש במים. והעורבן ניגב אותה במגבת. והקיפוד בקוצים שלו כמו במברשת התחיל את השמש לשפשף. וגם האפרוחים התחילו להוריד ממנה אבק.

"אוך, אוך!" התרגשה השמש "ואיך אוכל לצאת לשמיים? שלושה ימים שכבתי אחרי הענן, שלושה ימים הוא כיסה אותי, ועכשיו אינני יכולה להבריק..."

גם התרנגולת יצאה להתחמם בשמש. היא יצאה,
קרקרה, קראה אליה את האפרוחים. והאפרוחים כמו
כלום. מתרוצצים בחצר, מחפשים גרעינים,
מתחממים בשמש.
מי שלא מאמין, יצא-נא ויביט – רצים הם בחצר או
לאו?

השמש יצאה לשמיים נקיה, בהירה וזהובה. ולכולם
היה אור וחום.